

Imidlertid har de Støtteforanstaltninger, der Tid efter anden er bragt i Virksomhed, langtfra været tilstrækkelige, og Beviset herfor er, at Landbruget efterhaanden er kommet i større og større Vanskeligheder, ligesom de økonomiske Reserver er opbrugt hos langt den overvejende Del af Landbrugerne.

I Betragtning heraf og under Hensyntagen til, at der for Landbruget som Eksporterhverv gennem Kriseperioden har været stadig stigende Produktionsudgifter uden tilsvarende Stigning i Priser for Eksportvarerne og Indtægter for Erhvervet, øjnes der ingen Udvej for Tilvejebringelse af Landbrugets Rentabilitet i den nærmest kommende Tid, medmindre Regeringens Kurs over for Landbruget afgørende ændres.

Venstre maa derfor fortsat kræve, at der sker en dybtgaaende Ændring af hele vor Erhvervs- og Skattepolitik, herunder ogsaa Billiggørelse af det stærkt beskyttede Hjemmemarkedserhvervs Produktion, som gaar ind i nødvendigt Forbrug.

En saadan dybtgaaende Ændring i vor Erhvervs- og Skattepolitik er de uomgængelige Vilkaar for rimelige Arbejdsbetingelser for Landbruget.

Imidlertid er der gennem den af Regeringen praktiserede ensidige Beskyttelsespolitik for betydelige Dele af Erhvervslivet fortsat skabt Hindring for en naturlig Tilpasning af de økonomiske Forhold, og derfor maa Venstre — tvunget af Forholdene — kræve, at der gennemføres afgørende forbedrede Produktionsbetingelser for alle Markafgrøder, idet man ikke kan indskrænke sig til forbedrede Forhold alene for Korn, Sukkerroer og Fabrikkartoffer, saa meget mere som den saakaldte Grovfoderproduktion (Roer, Hø, Græs m. v.) omfatter ca. 60 pCt. af Afgrødernes samlede Værdi.

En Omlægning fra sidstnævnte Produktion til andre erkendes fra alle kyn- dige Sider for i det store og hele at være udelukket, hvis det skal være muligt at fremskaffe den størst mulige Værdi af Jor-

den, saaledes som nu engang Produktions- og Afsætningsvilkaarene er for vort Land.

Fremskaffelsen af den store Mængde af Landbrugsraastoffer er ikke alene et Landbrugs-, men ogsaa et Samfundsspørgsmaal, idet Mængden og Omsætningen af nævnte Raastoffer er en Betingelse for, i hvilket Omfang der kan skaffes udenlandsk Valuta til de enkelte Erhverv og til Samfundet som Helhed.

Man maa nemlig i den Forbindelse ikke glemme, at Landbrugets Hjembringelse af Overskudsvaluta andrager et Beløb af ca. 750 Mill. Kr. aarlig.

I Betragtning heraf er en fortsat Opretholdelse af Landbrugets Raavareproduktion og dennes Omsætning uafviselig nødvendig for hele Samfundet, og i Traad hermed maa de ved dette Erhverv beskæftigede have Krav paa rimelige Betingelsesvilkaar for deres Arbejde paa lige Fod med de øvrige Erhvervsudøvere.

Saa meget stærkere er dette Krav, som den i de senere Aar saa stærkt forøgede Beskyttelse for betydelige Dele af Erhvervslivet har medført stigende Produktionsomkostninger for Landbruget og dermed yderligere Formindskelse af Landbrugets Indtjeningsmulighed ved Frembringelse og Omsætning af nævnte Raastoffer.

Venstre-Mindretallet er derfor af den Opfattelse, at den Erstatning, der herfor skal ydes Landbruget, maa gælde Hovedparten af den Raastofproduktion, der kun kan omsættes gennem Kvægbesætningerne, og med Henblik herpaa stiller Mindretallet det under Nr. opførte Ændringsforslag.

Af Forslagets § 1 fremgaar, at den Støtte, der foreslaas ydet Landbruget, kun skal være gældende for 30 Mill. hkg Grovfoderenheder af de ca. 55 Mill. hkg, som den samlede Mængde andrager, idet de 30 Mill. hkg dækker Forbruget af hjemmeavlet Grovfoder til Landets voksne Kvægbestand.

Rentabiliteten af denne er hovedsagelig bestemt ved Mælkeproduktionens Værdi, hvorfor denne i Henhold til § 2 er Grundlaget for Produktionsberegningen.